

ВИДАТНІ ПОСТАТІ ОХТИРЩИНИ – НАША ГОРДІСТЬ І СЛАВА

З Охтирщиною пов'язані імена багатьох визначних особистостей.

Охтирка – батьківщина талановитого живописця і гравера на міді Григорія Сребреницького.

У другій половині ХУІІ століття тут не раз бував видатний український просвітник, філософ і поет Г.С.Сковорода.

У 1838 році, здійснюючи поїздку Україною, у місті зупинявся великий російський композитор М.І.Глінка.

В Охтирці народився відомий український поет Я.І.Щоголев.

У селі Грунь пройшло дитинство і юність російських архітекторів, академіків Петербурзької Академії мистецтв Д.Л.Ткаченка і Г.Л.Ткаченка, а також українського художника Ф.Л.Ткаченка – близьких друзів Т.Г.Шевченка.

Періодично жив у місті видатний український поет, публіцист, революціонер – демократ П.А.Грабовський.

З 1876 по 1878 тут проводив літні місяці видатний російський художник В.А.Серов.

На Чупахівському цукрозаводі працював Н.Л.Духов, згодом радянський учений у галузі механіки, член – кореспондент Академії наук СРСР, тричі Герой Соціалістичної праці.

У селі Грунь Охтирського району народилися відомий український письменник, сатирик і гуморист Остап Вишня, український письменник Василь Чечвянський.

Село Чернеччина – батьківщина відомого українського поета, лауреата Державної премії СРСР П.Н.Воронька.

Борис Дмитрович Антоненко-Давидович – письменник – реаліст, член Спілки письменників України (1957 р.) закінчив Охтирську гімназію у 1917р. Одну з вулиць м. Охтирка названо ім'ям Б.Д.Антоненка - Давидовича.

Охтирське товариство Червоного Хреста очолюване Устименко Катериною Іванівною, було одне з кращих не лише в області, республіці, а й у Радянському Союзі. Катерина Іванівна - двічі почесний донор СРСР, здала 41 літр 530 мл. своєї крові (110 разів).

Відзначилися наші земляки і в роки Великої Вітчизняної війни. 12300 уродженців та жителів міста і району нагороджені орденами і медалями, а десять удостоєні звання Героя Радянського Союзу. Це: Гангаєв Олексій Кузьмич, Горбушко Юрій Федорович, Леденьов Петро Петрович, Дехтяренко Андрій Миколайович, Дикалов Степан Іванович, Долгий Степан Іванович, Задорожний Григорій Кирилович, Пилипенко Михайло Васильович, Симон Василь Петрович, Шаренко Василь Денисович. Чотири земляки є повними кавалерами орденів Слави. В кімнаті Бойової слави Охтирської ЗОШ I – II ступенів № 6 створені експозиції: «Героїв славної імена», «Шандиба Володимир Данилович – повний кавалер орденів Слави». Володимир Данилович подарував школі макет танку, на якому воював. Але в жовтні 2008 року його не стало. 22 серпня 2009 року члени пошукового загону «Пам'ять» були присутні на відкритті меморіальної дошки на будинку, де проживав Шандиба В.Д. Волонтери оточили турботою його дружину Шандибу Анну Павлівну, яка також пройшла фронтовими дорогами війни від Охтирки до Берліна.

Григорій Кирилович Задорожний народився 17 березня 1918 року в с. Стара Іванівка Охтирського району Сумської області. Після закінчення семирічки працював у колгоспі. 1938 року був призваний до Червоної Армії. Служив на Далекому Сході, набув там спеціальність зв'язківця. Після закінчення строку військової служби повернувся в рідне село, трудився на колгоспних ланах. Коли почалась Велика Вітчизняна війна, пішов на фронт. Під час форсування Дніпра у 1943 році його відділення забезпечувало

зв'язком частини, що переправлялись через річку. В боях із ворогом був тяжко поранений і контужений. Довгий час перебував у госпіталях. Але після лікування хоробрий воїн знову повернувся на фронт. За бойові заслуги нагороджений медаллю «За відвагу».

У вересні 1945 року Григорій Кирилович, демобілізувавшись, повернувся у рідне село. Тривалий час працював головою сільської ради, потім – головою колгоспу.

Помер Григорій Кирилович Задорожний 5 січня 2007 року. Похований у селі Поділ Охтирського району, але залишився у пам'яті своїх дітей, онуків, правнуків. Онук Григорія Кириловича Задорожня Світлана Іванівна передала в кімнату Бойової слави матеріали сімейного архіву про діда – Героя. Маленький правнук Задорожного Г.К. – Біленок Денис навчається в 1 класі Охтирської загальноосвітньої школи № 6.

За кожним із цих прізвищ стоїть незгасне прагнення служити своєму народові, примножувати здобутки попередників.

Олексій Прокопович Берест - Герой України:

- живе зворушлива пам'ять у дітях, онуках, горяйстівцях, охтирчанах, жителів України. В селі Горяйтівка Охтирського району Сумської області встановлено меморіальну дошку О.Бересту;

- у 1996 році на підставі звернень та пропозицій громадських організацій, жителів міста, за результатами громадського обговорення, рішенням виконавчого комітету Охтирської міської ради Сумської ради вулиця Радсело була перейменована на вулицю Береста;

- 8 травня 1997 року відкрито пам'ятний знак на стелі учаснику встановлення Прапора Перемоги над рейхстагом О.П.Бересту у місті Охтирці;

- 6 травня 2005 року Президент України Віктор Ющенко видав Указ «Про присвоєння О.Бересту звання Героя України з удостоєнням ордена «Золота Зірка»;

- 25 серпня 2005 року урочисто відкрито пам'ятник нашому славному земляку О.П. Бересту в місті Охтирці;

- 03.09.2009 року у Сумах відкрито меморіальну дошку на честь Героя України Олексія Береста, рішенням Сумської міської ради одна з центральних вулиць обласного центру носить його ім'я.

«Горджуся іменем твоїм» - під таким девізом у навчальному закладі проводиться змістовна робота. Незабутня подорож у село Горяйстівку - на батьківщину Героя! Інформація про враження членів пошукового загону опубліковані в місцевих газетах «Роксолана», «Вишневий цвіт», «Освітнянські обрії». Краєзнавці школи багато зустрічалися з колишнім редактором міськрайонної газети «Прапор перемоги», членом спілки журналістів України Мотренком Миколою Степановичем. Він 35 років свого життя присвятив пошуку документів, фактів, які доводять, що третьою людиною, яка встановила Прапор Перемоги над рейхстагом, був Олексій Прокопович Берест. Публікації Мотренка М. С., його документальна повість «Я прикрию», матеріали Сумського обласного, Охтирського міського краєзнавчих музеїв покладені в основу краєзнавчого дослідження «Повернення із забуття». Учні школи захищають пошуково – дослідницькі роботи на міських конференціях, обмінюються інформацією з членами пошукових загонів інших шкіл. Зібрані матеріали поповнили кімнату Бойової слави, на обласних конкурсах пошукових загонів займають призові міста.

Екскурсоводи школи проводять екскурсії для учнів, учителів, жителів мікрорайону на теми: «Людина героїчної долі», «Олексій Берест – Герой України», «Три подвиги Олексія Прокоповича Береста». 3 листопада 2010 минає 40 років від свого останнього подвигу, коли Олексій Берест врятував дівча на залізничному полотні в місті Ростов, ціною власного життя. Учні, вчителі школи доглядають за прилеглою до пам'ятника Олексію Береста територією.

Зібрані матеріали про видатних особистостей краю використовуються на уроках та позакласних заходах.

Видатні постаті Охтирщини – наша гордість і слава.

